

Нашим поетам

Володимир Гадзінський

...Що вже не набридло всім нашим поетам
Писать про Марію, душу, "мені сниться"..
Про це вже на стріхах горобці співають,
А їх ще тягне старовина ця.

...Про це вже співали всі барди землі,
У всіх країнах, на всіх тонах мови,
Вже боком лізе і оте ридання,
Усі ці спазми та болі любови.

...Скиглить перестаньте в час весни людства!
О, краще плюнуть на своє життя,
Ніж прастарим стилем, в формі допотопній
Показувать гордо: "Бачите, ось я".

...Наш вік єдиний! Такого не було
Ніде, ніколи. А ви — старі тони
Передаєте, неначе захриплі
Розбито-хворі, мертві грамофони.

...Нова наша ера! І ритми нові
Повинні бути. Що їх ще не було.
А ви про Марію, Іну та кохання,
Немовби це тільки ваші нерви гнуло.

...О, киньте ті штуки, сучасні мінстрелі!
Не про кохання й болі вам співать..
Вам треба душу сучасної ери
У всій її моці в віршах передать.

14. VI. 1926